

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 19 sierpnia 2022 r.

DNR-5.730.85.2021.KS

DECYZJA DNR-2/158/2022

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej wprowadzonej do obrotu przez TelForceOne Spółka Akcyjna z siedzibą we Wrocławiu lampy sterylizacyjnej FOREVER LIGHT UV-C T5 8W 31 cm, 185 nm z ozonowaniem, kod EAN 5900495853172, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-2/118/2022 z 24 czerwca 2022 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1490 i 2052) oraz art. 84 ust. 2 pkt 2, ust. 6 i 7, art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 i art. 90 ust. 1 pkt 2 oraz art. 74 ust. 1-3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 5 i 974), utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 14 czerwca 2022 r. (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 19 lipca 2022 r.) przedsiębiorca TelForceOne S.A. z siedzibą we Wrocławiu (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-2/118/2022 z 24 czerwca 2022 r. We wniosku przedsiębiorca wniósł o:

- ponowne rozpatrzenie sprawy;
- uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania.

W uzasadnieniu strona postępowania stwierdziła, że nie zgadza się z nałożonymi na nią administracyjnymi karami pieniężnymi w wysokości 20 000 zł oraz 10 000 zł i wnosi o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz uchylenie pkt II, III i IV i umorzenie postępowania w tym zakresie. Jednocześnie strona postępowania wniosła o dołączenie do akt sprawy jednej faktury korygującej i trzech oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu lampy sterylizacyjnej FOREVER LIGHT UV-C T5 8W 31 cm, 185 nm z ozonowaniem, kod EAN 5900495853172 (dalej jako „lampa sterylizacyjna”).

Pismem z 25 lipca 2022 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie, czy przedmiotem zaskarżenia jest cała decyzja, czy tylko - jak wskazano w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - punkty II - IV sentencji decyzji. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm., dalej jako „Kpa”) prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

Pismo Prezesa UOKiK zostało doręczone stronie postępowania 28 lipca 2022 r. Do dnia wydania decyzji strona postępowania nie przedstawiła swojego stanowiska w sprawie ani nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Postępowanie administracyjne w sprawie lampy sterylizacyjnej FOREVER LIGHT UV-C T5 8W 31 cm, 185 nm z ozonowaniem, kod EAN: 5900495853172 zostało wszczęte przez Prezesa UOKiK w związku z przekazanymi przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej aktami kontroli. Zlecone w toku kontroli badania laboratoryjne przeprowadzone przez Ośrodek Badań Atestacji i Certyfikacji OBAC sp. z o.o. z siedzibą w Gliwicach w zakresie spełniania przez wyrób wymagań norm PN-EN 60598-1:2015+AC:2016+A1:2018 oraz PN-IEC 598-2-1:1994+Ap1:2000 (sprawozdanie z badań nr LL/055/2021/A z 18 marca 2021 r. oraz pismo z 16 kwietnia 2021 r.) wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań ww. norm w zakresie punktów:

- 1) pkt 4.10.3 - w oprzewodowaniu wewnętrznym oprawy oświetleniowej nie zastosowano izolacji wzmocnionej lub dodatkowej, wymaganej dla II klasy izolacji;

- 2) pkt 4.21.1 - oprawa oświetleniowa nie posiadała cechowania (wymagania stosowania ekranu ochronnego);
  - 3) pkt 5.2.2 i 5.2.4 - oprawa oświetleniowa wyposażona została w przewód zasilający, który był nieoznakowany typem izolacji;
  - 4) pkt 8.2.1 - w oprawie oświetleniowej zastosowano nieskuteczne zabezpieczenie przed dostępem do części znajdujących się bezpośrednio pod napięciem;
  - 5) pkt 8.2.3 - w oprawie oświetleniowej istnieje dostęp do metalowych części obudowy, oddzielonych od części czynnych jedynie izolacją podstawową;
- ponadto stwierdzono, iż:
- w dołączonej do wyrobu instrukcji producent nie zamieścił informacji o sposobie jego montażu, co powoduje możliwość montażu wyrobu na dowolnych powierzchniach, w tym również w pobliżu materiałów łatwopalnych;
  - w dołączonej do wyrobu instrukcji oraz na samej świetlówce producent nie umieścił informacji o typie oraz danych technicznych zastosowanego w oprawie źródła światła.

Stwierdzono również, że wykonanie montażu przy wykorzystaniu dołączonych do wyrobu uchwytów mocujących spowoduje przystąpienie informacji o zastosowanej w oprawie świetlówce ze szkodliwym promieniowaniem UV. Wskazane nieprawidłowości powodują, że wyrób jest niezgodny z wymaganiami dla sprzętu elektrycznego określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806, dalej jako „rozporządzenie”).

Opierając się na ustaleniach kontroli, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego i pismem z 15 lipca 2021 r. zawiadomił przedsiębiorcę TelForceOne S.A. z siedzibą we Wrocławiu o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego.

Postanowieniem z 12 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wycofania wyrobów z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w formie jednego ogłoszenia opublikowanego w prasie ogólnopolskiej oraz na stronie internetowej przedsiębiorcy, wyznaczając jednocześnie termin 45 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody należy przedstawić na potwierdzenie wskazanych działań.

Postanowienie zostało doręczone stronie postępowania 18 sierpnia 2021 r. Termin na jego wykonanie upływał 2 października 2021 r. (sobota), w związku z czym zgodnie z art. 57 § 4 Kpa termin ten upłynął 4 października 2021 r. (poniedziałek). W wyznaczonym terminie strona postępowania nadesłała osiem faktur korygujących od siedmiu przedsiębiorców na łączną liczbę 268 szt. wyrobu, kserokopie oświadczeń odbiorców

o posiadaniu wyrobu na stanie magazynowym (w tym 5 oświadczeń o braku posiadania wyrobu na stanie magazynowym), wydruk ze strony www.telforceone.pl z zamieszczonym komunikatem dot. niezgodnego wyrobu oraz wydruk wydania internetowej gazety „Gazeta Polska Codziennie” z 27-29 sierpnia 2021 r., zawierających wymagane postanowieniem ogłoszenie. Kolejne wyjaśnienia i dowody strona postępowania przedstawiała pismami z 24 stycznia 2022 r., 8 marca 2022 r. i 8 kwietnia 2022 r.

Pismem z 8 kwietnia 2022 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 15zzzzzn² ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095), wyznaczył stronie termin 30 dni od dnia doręczenia pisma na złożenie wniosku o przywrócenie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 12 sierpnia 2021 r. oraz wskazał, że jednocześnie ze złożeniem wniosku należy przedstawić wszystkie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia. Pismo zostało doręczone stronie postępowania 19 kwietnia 2022 r. co oznacza, że wyznaczony termin na złożenie wniosku upłynął 19 maja 2022 r. Strona postępowania pismem z 19 maja 2022 r. nadanym za pośrednictwem Poczty Polskiej złożyła wniosek o przywrócenie terminu, do którego załączyła kolejne dowody wykonania postanowienia. Następnie, dowody podjętych działań przekazała pismami z 20 maja 2022 r. i 15 czerwca 2022 r. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji, strona postępowania nie przedstawiła wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia z 12 sierpnia 2021 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DNR-2/118/2022 z 24 czerwca 2022 r. Prezes UOKiK na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 5 z późn. zm., dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”) nakazał TelForceOne S.A. z siedzibą we Wrocławiu wycofanie z obrotu wyrobu: lampy sterylizacyjnej FOREVER LIGHT UV-C T5 8W 31 cm, 185 nm z ozonowaniem, kod EAN 5900495853172 niezgodnej z wymaganiami dla sprzętu elektrycznego określonymi w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 1 pkt 1 i 4 rozporządzenia oraz stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez stronę postępowania obowiązków określonych w art. 13 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru (pkt 1 sentencji decyzji) i w tym zakresie nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Jednocześnie na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, nałożył na TelForceOne S.A. z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 20 000 zł za wprowadzenie do obrotu ww. wyrobu niezgodnego z wymaganiami (pkt II sentencji decyzji), na podstawie art. 97 ust. 1 w związku

z art. 90 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do ww. wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania (pkt III sentencji decyzji) oraz na podstawie art. 74 ust. 1-3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał ją do poniesienia opłaty związanej z badaniami wyrobu lampy sterylizacyjnej FOREVER LIGHT UV-C T5 8W 31 cm, 185 nm z ozonowaniem, kod EAN 5900495853172 w wysokości 4 305,00 zł (pkt IV sentencji decyzji).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kpa stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK - będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów - przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-2/118/2022 z 24 czerwca 2022 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamiane jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Wniesienie odwołania prowadzi do

ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

W wyniku analizy złożonego wniosku Prezes UOKiK nabrął wątpliwości co do zakresu zaskarżenia - we wstępnej części wniosku strona postępowania domaga się uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania, natomiast w uzasadnieniu - uchylenia pkt. II, III i IV i umorzenia postępowania w tym zakresie. W związku z tym, zwrócił się do strony (reprezentowanej przez zawodowego pełnomocnika) o zajęcie jednoznacznego stanowiska. Strona postępowania nie ustosunkowała się do tego żądania. W związku z tym, na podstawie analizy całości podniesionych argumentów (w uzasadnieniu strona podniosła m.in., że wyrób będący przedmiotem postępowania został przez nią wycofany z obrotu), Prezes UOKiK uznał, że jej celem było zaskarżenie decyzji w całości i w toku postępowania w II instancji ponownie dokonał analizy całego zgromadzonego materiału dowodowego, szczególnie nacisk kładąc na zarzuty zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

TelForceOne S.A. z siedzibą we Wrocławiu jest producentem lampy sterylizacyjnej FOREVER LIGHT UV-C T5 8W 31 cm, 185 nm z ozonowaniem, kod EAN: 5900495853172 - przedsiębiorca udostępnił wyrób będący przedmiotem postępowania w ramach działalności gospodarczej i oznaczył go swoją nazwą. Strona postępowania nie kwestionuje tego ustalenia.

Art. 4 pkt 20 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że przez producenta należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza wyrób albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku

pod własną nazwą lub znakiem towarowym. Zgodnie z art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, przez wprowadzenie do obrotu należy rozumieć udostępnienie wyrobu na rynku po raz pierwszy.

Zgodnie z art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wyroby wprowadzone do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla wyrobów podlegających ocenie zgodności określają przepisy wydane na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W przypadku sprzętu elektrycznego zastosowanie mają przepisy rozporządzenia w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego. W świetle art. 4 pkt 12a ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, niezgodności polegające na naruszeniu przez producenta obowiązków, o których mowa w art. 13 pkt 4, pkt 7 i pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, są niezgodnościami formalnymi.

Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ocena spełniania wymagań przez wyroby wprowadzone do obrotu należy do zadań organów nadzoru rynku, m.in. do Inspekcji Handlowej. W tym celu, organy te mogą poddać badaniom wyrób lub zlecić ich przeprowadzenie (art. 72 ustawy).

Zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia, sprzęt elektryczny musi być zaprojektowany i wytworzony w sposób zapewniający jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7, pod warunkiem, że jest on użytkowany zgodnie z przeznaczeniem i utrzymywany we właściwym stanie technicznym. Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia, w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez sprzęt elektryczny, w procesie jego projektowania i wytwarzania należy przewidzieć i zastosować w nim odpowiednie środki techniczne zapewniające m.in. ochronę ludzi i zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z elektrycznością (pkt 1) oraz odpowiednią do dających się przewidzieć warunków izolację (pkt 4).

Przepis § 5 rozporządzenia stanowi, że na sprzęcie elektrycznym zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i przestrzeganie są warunkiem, aby sprzęt elektryczny był użytkowany bezpiecznie i zgodnie z jego przeznaczeniem. W przypadku braku możliwości zamieszczenia informacji na sprzęcie elektrycznym informacje te podaje się w dołączonym dokumencie.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK opierając się na wynikach badań laboratoryjnych stwierdził, że lampa sterylizacyjna nie spełnia wymagań dla sprzętu elektrycznego, a także że strona postępowania naruszyła obowiązek określony w art. 13 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania nie zakwestionowała tej oceny. Nie przedstawiła także żadnych dowodów

które by świadczyły o tym, że wprowadzona przez nią do obrotu lampa sterylizacyjna spełnia wymagania. Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie nie dostrzegł także żadnych podstaw, aby kwestionować wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych na zlecenie Inspekcji Handlowej.

W niniejszej sprawie bezspornym jest więc, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami, a tym samym naruszyła art. 13 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zgodnie z którym producent ma obowiązek m.in. zapewnić, żeby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami oraz art. 13 pkt 9 tej ustawy, zgodnie z którym producent ma obowiązek dołączyć do wyrobu instrukcje, informacje, w tym dotyczące bezpieczeństwa użytkowania oraz, jeżeli jest to wymagane, kopie deklaracji zgodności i etykiety, sporządzone w języku polskim w sposób jasny, zrozumiały i czytelny.

W przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań, a także w przypadku gdy stwierdzono niezgodności formalne, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, w drodze decyzji nakazuje m.in. wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku (art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku).

Zastosowanie art. 84 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności jest więc konsekwencją niewykonania przez stronę postępowania obowiązków i nieprzedstawienia dowodów wskazanych w postanowieniu wydanym na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy. W przypadku stwierdzenia niezgodności i nieprzedstawienia przez stronę dowodów w terminie lub nieprzedstawienia ich w ogóle, Prezes UOKiK jest zobligowany do nałożenia sankcji administracyjnych wskazanych w art. 84 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności. Nałożenie tych obowiązków nie należy zatem do sfery uznania, lecz wynika ze związania organu ustaleniami dotyczącymi przedstawienia dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności.

Strona postępowania uzasadniając złożony wniosek stwierdziła, że podjęła działania mające na celu usunięcie skutków wskazanego przez Prezesa UOKiK naruszenia, a mianowicie, że od 1 września 2021 r. na jej stronie internetowej widnieje informacja dot. niezgodności lampy sterylizacyjnej z wymaganiami, a także opublikowała ogłoszenie w gazecie „Gazeta Polska Codziennie” z 27-29 sierpnia 2021 r.

Odnosząc się do przedstawionego przez stronę stanowiska należy zauważyć, że Prezes UOKiK nie kwestionował tego, iż strona postępowania podjęła działania informacyjne mające na celu ostrzeżenie konsumentów, wskazane jej w postanowieniu z 12 sierpnia 2021 r. i przekazała dowody tych działań w wyznaczonym terminie. Stanowisku temu dał także wyraz w zaskarżonej decyzji. Niemniej podkreślić należy, że we wskazanym postanowieniu strona postępowania została zobowiązana nie tylko do powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, ale także do wycofania wyrobów z obrotu. Prezes UOKiK wyjaśnił także stronie postępowania, że umorzenie postępowania i odstąpienie od nałożenia na nią kar pieniężnych jest możliwe jedynie w przypadku wykonania obu tych obowiązków oraz przekazania potwierdzających to dowodów. W związku z tym, wykonanie jedynie części obowiązków wskazanych w postanowieniu nie może stanowić przesłanki do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania administracyjnego, czego domaga się strona postępowania.

Strona postępowania twierdzi, że podjęła wszelkie możliwe działania, które doprowadziły do wycofania z obrotu lampy sterylizacyjnej. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania oświadczyła, że *„literalne brzmienie art. 2 pkt 29 rozporządzenia (UE) 2016/426 pozwala na uznanie, że towar został wycofany z obrotu, co w konsekwencji oznacza, że występuje przesłanka do umorzenia postępowania.”*

W swoim wywodzie strona postępowania błędnie wskazuje definicję wycofania z obrotu, powołując się na przepisy, które nie mają zastosowania w niniejszej sprawie. Twierdzi mianowicie, że zgodnie z art. 4c ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wycofanie z obrotu oznacza wycofanie w rozumieniu art. 2 pkt 29 rozporządzenia (UE) 2016/426. Tymczasem przywołany przez stronę postępowania art. 4c ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odsyła do definicji zawartych w rozporządzeniu (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE jedynie w przypadku, gdy przepisy tej ustawy mają zastosowanie do urządzeń i osprzętu, do których stosuje się wskazane rozporządzenie. Ponieważ - jak to już zostało wcześniej wyjaśnione - lampa sterylizacyjna będąca przedmiotem postępowania stanowi sprzęt elektryczny, wskazana przez stronę postępowania definicja nie ma zastosowania. Definicja wycofania z obrotu, która ma zastosowanie w przypadku wyrobu będącego przedmiotem postępowania została zawarta w art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie z nią, przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK nie podziela stanowiska strony postępowania, że samo skierowanie przez nią do kontrahentów informacji o niezgodności lampy sterylizacyjnej z wymaganiami oznacza, iż przedmiotowa lampa została wycofana z obrotu. W postanowieniu z 12 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK zobowiązał stronę postępowania do przekazania dowodów wycofania wyrobów z obrotu w postaci faktur korygujących, a w przypadku nieposiadania wyrobów przez dystrybutorów - ich oświadczeń, natomiast w przypadku odbiorców zagranicznych, mających siedzibę w Unii Europejskiej - dowodów potwierdzających ich powiadomienie o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu i możliwości jego zwrotu. W przypadku odzyskania wyrobów - strona postępowania została zobligowana do przekazania oświadczenia, że wyroby zostały wycofane z obrotu i nie będą udostępniane.

Tylko przekazanie przez stronę postępowania tych dowodów pozwala uznać, że wyrób został wycofany z obrotu. W kontekście postawionego przez stronę postępowania zarzutu zasadne jest przytoczenie stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego, który uznał, że *„Prezes UOKiK w sprawach z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nie ma obowiązku poszukiwania dowodów dla wykazania słuszności stanowiska strony. Wynika to bezpośrednio z treści art. 82 ust. 1 ustawy. Z treści tego przepisu, (...) wprost wynikają obowiązki nałożone na stronę postępowania do przedłożenia dowodów z rygiorem, że w przypadku ich nieprzedłożenia wywoła to określone skutki prawne. Ustawodawca wprost obowiązkiem poszukiwania środków dowodowych mających przemawiać na korzyść strony obciążył same strony.”* (wyrok NSA z 20 sierpnia 2021 r., sygn. II GSK 97/21).

Bezspornym jest, że strona postępowania w wyznaczonym w postanowieniu z 12 sierpnia 2021 r. terminie nie przedstawiła wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu. Nie przekazała ich także w dodatkowym, 30-dniowym terminie wyznaczonym jej przez Prezesa UOKiK na podstawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Strona postępowania odnosząc się do braku przekazania wszystkich faktur korygujących lub oświadczeń od dystrybutorów w złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyjaśniła, że *„pomimo próśb nie wszyscy kontrahenci przestali podpisać oświadczenia.”* W jej opinii, nie odpowiada za nienadestanie oświadczeń przez kontrahentów, gdyż *„dotożyła ponad należytej staranności”*, aby te oświadczenia pozyskać, czego dowodem ma być stworzenie wzoru oświadczenia.

Prezes UOKiK nie może zgodzić się z argumentacją przedstawioną przez stronę postępowania. Do pisma z 4 października 2021 r. strona postępowania załączyła m.in. treść

wiadomości e-mail przestanej do odbiorców, w której znalazł się m.in. zapis: „*Brak odpowiedzi na niniejsze pismo w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania skutkowało będzie uznaniem, że nie posiadają Państwo na stanie przedmiotowego produktu.*”. W ocenie Prezesa UOKiK, zawierając w piśmie do dystrybutorów taką informację, strona postępowania powinna liczyć się z tym, że co najmniej część z nich w przypadku nieposiadania wyrobów, nie przekaże jej oświadczeń, co w konsekwencji będzie oznaczało, iż nie będzie w stanie przekazać Prezesowi UOKiK dowodów wykonania postanowienia. Nie można więc zgodzić się z nią, że dochowała należytej staranności przy wycofywaniu wyrobów z obrotu.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes UOKiK podtrzymuje zawarte w zaskarżonej decyzji stanowisko, że strona postępowania nie wykonała jednego z dwóch nałożonych na nią w postanowieniu z 12 sierpnia 2021 r. obowiązków. Tym samym, Prezes UOKiK był uprawniony do nakazania jej w zaskarżonej decyzji wycofania z obrotu lampy sterylizacyjnej. Biorąc pod uwagę stwierdzone w wyrobie niezgodności z wymaganiami i ryzyko porażenia prądem elektrycznym, zasadnie także nałożył w tym zakresie rygor natychmiastowej wykonalności.

Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania dołączyła korektę faktury potwierdzającej wycofanie dwóch sztuk lamp i trzy oświadczenia przedsiębiorców o nieposiadaniu tych wyrobów. Prezes UOKiK uwzględnił wniosek strony postępowania i dołączył te dokumenty do akt postępowania. Niemniej jednak Prezes UOKiK podkreśla, że strona postępowania nadal nie przekazała dowodu od jednego z dystrybutorów. Biorąc pod uwagę fakt, że Prezes UOKiK w zaskarżonej decyzji (podobnie jak w postanowieniu z 12 sierpnia 2021 r.) określił, co uzna za dowód jej wykonania, strona postępowania nie może zastąpić tego dowodu (faktury korygującej lub oświadczenia dystrybutora o nieposiadaniu wyrobu) zawartymi we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy własnymi wyjaśnieniami o formie prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku wyrobu niezgodnego z wymaganiami stanowi naruszenie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i - zgodnie z jej art. 88 ust. 1 - uprawnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta, importera albo instalatora który wprowadził taki wyrób do obrotu kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Zgodnie natomiast z art. 90 ust. 1 ustawy, producent albo instalator wyrobu wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączania do wyrobu, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Istotą administracyjnych kar pieniężnych jest ich sankcyjny charakter, dzięki któremu stanowią one instrument urzeczywistnienia nakazów i zakazów publicznoprawnych. Administracyjna kara pieniężna to określona w ustawie sankcja o charakterze pieniężnym, nakładana przez organ administracji publicznej, w drodze decyzji, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej (art. 189b Kpa). Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej sprowadza się zatem do wydania przez organ administracji publicznej nakazu uiszczenia, określonej w akcie stosowania prawa, kwoty przez podmiot, który nie wykonywał lub wykonywał nienależycie ciążący na nim obowiązek administracyjny (L. Staniszevska, *Materialne i proceduralne zasady*, s. 29).

Kary pieniężne pełnią wielorakie funkcje, tj. prewencyjną, restytucyjną, kompensacyjną, a także represyjną. Ze swej istoty rolą sankcji pieniężnej jest pogorszenie sytuacji prawnej adresata przez nałożenie obowiązku zapłaty określonej kwoty, Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 25 marca 2010 r. sygn. akt P 9/08 (OTK-A, 2010, Nr 3, poz. 26) stwierdził, że administracyjne kary pieniężne stanowią środki mające na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków na rzecz państwa. Kary te, stosowane automatycznie z mocy ustawy, mają przede wszystkim znaczenie prewencyjne. Zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej ma motywować adresatów do wykonania ustawowych obowiązków.

Nakładanie kar pieniężnych w ramach uznania administracyjnego oznacza możliwość dokonania przez organ wyboru spośród kilku możliwych rozstrzygnięć, z których każde będzie formalnie zgodne z prawem. W przypadku ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku ustawodawca określił maksymalną wysokość kary za dany delikt, a wybór wysokości kary jest pozostawiony uznaniu Prezesa UOKiK.

W sytuacji gdy przepisy prawa regulują kary, które mogą być wymierzane w ramach uznania administracyjnego, organ administracji publicznej ma obowiązek, biorąc pod uwagę przede wszystkim zasadę prawdy obiektywnej, jak również zasadę przekonywania, rozważyć całokształt okoliczności sprawy z uwzględnieniem wymienionych w ustawie przesłanek miarkowania administracyjnej kary pieniężnej, pamiętając, że zebrane w sprawie dowody mogą mieć wpływ nie tylko na złagodzenie wymiaru kary, ale także jej zaostrzenie. Wynik tych działań organu powinien zaś znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji nakładającej karę, bowiem to uzasadnienie w przypadku decyzji opartych na uznaniu „wymaga (...) od organu nie tylko wykazania legalności rozwiązania, lecz również jego celowości. Spełnia też istotną rolę z punktu widzenia kontroli, ponieważ

wykazuje motyw, jakimi kierował się organ, realizując powierzone mu upoważnienie” (M. Jaśkowska, Uznanie administracyjne a inne formy władzy dyskrecjonalnej administracji publicznej, w: System Prawa Administracyjnego, t. 1, 2015, s. 285).

Rozpatrując wniosek strony postępowania, Prezes UOKiK przeanalizował ponownie określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku dyrektywy wymiaru nałożonych kar pieniężnych, szczególnie nacisk kładąc na argumenty strony postępowania.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK analizując stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy, stwierdził, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób, który stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym, a także naruszyła obowiązek dołączenia do wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, Prezes UOKiK podtrzymuje powyższe stanowisko.

Prezes UOKiK zasadnie także podkreślił w zaskarżonej decyzji, że działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny, a przedmiotem tej działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa artykułów użytku domowego. Zważywszy, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, że wprowadzone do obrotu przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, że profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, jako producent nie dopełniła ciążących na niej obowiązków, wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie.

Kolejną przesłanką uwzględnianą przy określaniu wysokości kary pieniężnej jest liczba wyrobów niezgodnych z wymaganiami, wprowadzonych do obrotu przez stronę postępowania. Określając liczbę wyrobów wprowadzonych do obrotu, będących przedmiotem postępowania, Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania. Jak wynika z przekazanych przez nią informacji, strona postępowania wprowadziła do

obrotu 1 954 sztuki wyrobu, dostarczając go 77 odbiorcom (w tym 38 odbiorcom zagranicznym), w okresie od maja 2020 r. do maja 2021 r., zatem zasadnie Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający poważne zagrożenie w znacznej liczbie, naruszenie przez nią obowiązków trwało długo oraz zasięg naruszenia był znaczny. Powyższe okoliczności, z których wynika, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów oraz skala skutków wywołanych naruszeniem przez nią przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest duża, organ nadzoru rynku prowadzący postępowania zasadnie uznał za okoliczności obciążające stronę postępowania.

Okoliczności sprawy wskazują, że przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należytą starannością. Wprowadzenie wyrobów do obrotu pomimo, że nie spełniają one wymagań przepisów prawa, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Przedsiębiorca podejmując takie działanie był niezależny w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Przedsiębiorca nie wskazywał, by stwierdzone niezgodności były wynikiem działania osób trzecich. Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK zasadnie w zaskarżonej decyzji stwierdził, że wprowadzając do obrotu wyroby niespełniające wymagań strona postępowania przyczyniła się w istotnym zakresie do powstania stanu naruszenia przepisów ustawy. Strona postępowania nie kwestionuje we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazanych okoliczności.

Za kolejną okoliczność obciążającą słusznie Prezes UOKiK uznał fakt, że wobec strony postępowania prowadzone było wcześniej postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku dotyczące sprzętu elektrycznego, także zakończone nałożeniem sankcji administracyjnych. Postępowanie prowadzone przez Prezesa UOKiK pod sygnaturą DNR-2.730.144.2019.IS zakończone decyzją DNR-2/228/2019 z dnia 8 listopada 2019 r., w której Prezes UOKiK nakazał TelForceOne S.A. z siedzibą we Wrocławiu wycofanie z obrotu ładowarki sieciowej FOREVER 1A MICRO USB & LIGHTNING, kod EAN 5900495473158 niezgodnej z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia.

Strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów, z których by wynikało, że została już ukarana za to samo przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie administracyjne, nie są one także znane Prezesowi UOKiK, a więc słusznie przestanka ta nie wpłynęła na wymiar kary pieniężnej.

Prezes UOKiK określając wysokość kar pieniężnych uwzględniał także działania podjęte przez stronę postępowania dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia

prawa - powiadomienia konsumentów - zostały one uwzględnione przy określaniu wysokości kar pieniężnych na korzyść strony.

Kolejnym kryterium przy określeniu wysokości kary pieniężnej w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobów będących jego przedmiotem. Zastosowany sposób wyliczania korzyści majątkowej jest także przyjęty dla potrzeb innych postępowań prowadzonych przez Prezesa UOKiK, m.in. ustawy z dnia 12 grudnia 2012 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), był już przedmiotem oceny sądów administracyjnych i spotkał się z ich akceptacją. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży wyrobu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z 5 sierpnia 2021 r., z którego wynika, że średnia cena sprzedaży wyrobu odbiorcom wyniosła 27,83 zł. W związku z powyższym korzyść majątkowa ze sprzedaży 1 630 szt. wyrobu wynosi 45 362,90 zł. W złożonym wniosku strona postępowania nie kwestionuje tych wyliczeń. Po ponownym przeanalizowaniu tej dyrektywy wymiaru kary, Prezes UOKiK podtrzymuje stanowisko o prawidłowości wyliczenia korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania podniosła, że Prezes UOKiK powinien jako okoliczność łagodzącą uwzględnić jej współpracę. Strona postępowania w złożonym wniosku wskazała, że odpowiadała na korespondencję w terminie i wypełniała niezwłocznie nakładanie na nią obowiązki. W jej ocenie Prezes UOKiK nie uwzględnił wszystkich okoliczności sprawy i podjętych przez nią działań naprawczych. Strona postępowania stoi na stanowisku, że nie odpowiada za nienadestanie oświadczeń o nieposiadaniu wyrobów przez swoich kontrahentów, gdyż dołożyła „*ponad należytej*” staranności, aby te oświadczenia uzyskać. Prezes UOKiK nie kwestionuje, że w toku postępowania strona podjęła z nim współpracę i odpowiadała na kierowane do niej pytania, niemniej jednak uznał podejmowane przez nią działania w zakresie wycofania z obrotu wyrobów niezgodnych, za niewystarczające. Nie ulega bowiem wątpliwości, że strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie z obrotu wyrobów niespełniających wymagań od wszystkich swoich kontrahentów, a tym samym nie przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Należy podkreślić, że to przedsiębiorca, który wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami naruszył przepisy ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jest zobligowany do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności lub wycofanie wyrobów z obrotu. Jeśli więc chce uniknąć kary pieniężnej, powinien podjąć szybkie i skuteczne działania wskazane mu przez organ nadzoru.

Przypomnieć należy, że do ustawowych obowiązków producenta należy niezwłocznie podjęcie działań w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami, a także - na żądania organu nadzoru rynku - współpraca w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób (art. 13 pkt 13 i 16 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku).

W opinii Prezesa UOKiK, nie można uznać, aby strona postępowania współpracowała z nim w toku postępowania administracyjnego w taki sposób, aby stanowiło to okoliczność łagodzącą przy określeniu wysokości kar pieniężnych, skoro w terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 12 sierpnia 2021 r., następnie przedłużonym o kolejne 30 dni, nie przekazała wszystkich wymaganych dowodów. Nie można więc uznać, że przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych, *„Organ nie może zastępować strony przy gromadzeniu dowodów w sytuacji, gdy to ustawodawca nałożył na stronę taki obowiązek”* (wyrok WSA w Warszawie z 22 lutego 2008 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/08).

Po ponownym przeanalizowaniu sprawy Prezes UOKiK uznał, że kary pieniężne nałożone na stronę postępowania w zaskarżonej decyzji w wysokości 20 000 zł i 10 000 zł są adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a określając ich wysokość Prezes UOKiK dokonał prawidłowego miarkowania i przyczynią się do wymuszenia na stronie postępowania - profesjonalnym podmiocie uczestniczącym w obrocie - przestrzegania w przyszłości przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a tym samym spełnią swój cel represyjno-wychowawczy.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy, Prezesa UOKiK ponownie zważył także, czy w sprawie nie zaistniały przesłanki do odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych i poprzestania na pouczeniu. Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w przypadku, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub

3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Pomimo tego, że strona postępowania nie wносиła o odstąpienie od nałożenia na nią kar pieniężnych, ze względu na zakres wniosku Prezes UOKiK ponownie przeanalizował przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w celu ustalenia, czy w niniejszej sprawie zachodziła konieczność ich zastosowania.

Przesłanka przewidziana w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje, Gajewski 2017). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f KPA red. Wierzbowski, 2019), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W zaskarżonej decyzji słusznie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób, który stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym w liczbie 1 954 sztuk w okresie od maja 2020 r. do maja 2021 r., sprzedając go 77 kontrahentom, zatem stwierdzić należy, iż wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający poważne zagrożenie w dużej liczbie, zasięg naruszenia był znaczny, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużej liczby podmiotów. Strona nie zaprzestała także naruszenia, gdyż nie przedstawiła wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu. Tym samym uznać należy, że dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone.

Odnosząc się do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, takich informacji nie

przekazała także strona postępowania, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia na tej podstawie.

Aby możliwe było skorzystanie z odstąpienia zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania musi przedstawić w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku. W trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego, Prezes UOKiK na podstawie wskazanego przepisu, postanowieniem z 12 sierpnia 2021 r. zobowiązał stronę postępowania do wykonania dwóch odrębnych obowiązków: wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenie ogłoszenia w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim, wyznaczając termin 45 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. W przypadku każdego z obowiązków Prezes UOKiK wskazał odrębne dowody, jakie strona postępowania powinna przedstawić, aby wykazać ich wykonanie, a w konsekwencji, aby możliwe było odstąpienie od nałożenia na nią kary. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli przedstawi w wyznaczonym terminie wszystkie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Strona postępowania w tym terminie przedstawiła wskazane przez Prezesa UOKiK dowody potwierdzające powiadomienie konsumentów i część dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu. Bezspornym jest, że strona postępowania w wyznaczonym terminie nie przedstawiła wszystkich dowodów, które potwierdziłyby wykonanie postanowienia. Oznacza to, że także na tej podstawie nie było możliwe odstąpienie od nałożenia kar pieniężnych na stronę postępowania.

Po ponownym przeanalizowaniu ustawowych przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie żadna z nich nie zaistniała. Administracyjną karę pieniężną za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami należałoby uznać za niezasadną w sytuacji, gdyby Prezes UOKiK błędnie uznał, że wyrób nie spełnia wymagań albo gdyby istniały podstawy do odstąpienia od nakładania tej kary. W przypadku stwierdzenia przez organ prowadzący postępowanie naruszenia obowiązków, o którym mowa w art. 88 ust. 1 i 90 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz braku spełnienia przesłanek uzasadniających odstąpienie od nałożenia kary, wydanie decyzji o nałożeniu kar pieniężnych jest obligatoryjne. W niniejszej sprawie, strona postępowania nie kwestionuje ustaleń Prezesa UOKiK co do niespełniania wymagań przez lampę sterylizacyjną, ani tego, że nie przedstawiła wszystkich dowodów w wyznaczonym w postanowieniu terminie.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK był nie tylko uprawniony, ale i zobowiązany do nałożenia na stronę postępowania administracyjnych kar pieniężnych. Nie można bowiem nie dostrzec tego, że konsekwencją opóźnienia w podjęciu działań mających na celu wycofanie wyrobów niezgodnych z wymaganiami jest to, iż mogły być one nadal sprzedawane konsumentom, pomimo tego że strona postępowania posiadała wiedzę o tym, iż nie spełniają wymagań.

Biorąc pod uwagę, że Prezes UOKiK uznał, iż wyroby będące przedmiotem postępowania wprowadzone do obrotu przez stronę postępowania nie spełniają wymagań oraz Prezes UOKiK poniósł koszty ich badań, był także umocowany do ustalenia opłaty za te badania i nałożenia na stronę postępowania obowiązku poniesienia ich kosztów, zgodnie z art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Strona postępowania nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń ani do zakresu badań ani do wysokości ich kosztów.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

W złożonym wniosku strona postępowania domaga się uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania. Art. 138 Kpa nie określa przesłanek wydania decyzji o uchyleniu zaskarżonej decyzji i umorzeniu postępowania w pierwszej instancji. Należy zatem uznać, że kwestia umorzenia przez organ odwoławczy postępowania przed organem pierwszej instancji nie została uregulowana w komentowanym przepisie i przyjąć, iż w tym zakresie mają zastosowanie przepisy o postępowaniu przed organem pierwszej instancji. W tym kierunku zmierzają piśmiennictwo i orzecznictwo, które zgodnie przyjmują, że organ odwoławczy może wydać taką decyzję tylko wówczas, gdy postępowanie pierwszoinstancyjne stało się bezprzedmiotowe (Zarys procesu, 1989, s. 167; B. Adamiak [w:] *Komentarz*, 1996, s. 590), przy czym chodzi tu o tzw. obiektywną bezprzedmiotowość postępowania pierwszoinstancyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 (wyrok NSA w Warszawie z 9 stycznia 1985 r., III SA 1105/84, RNGA 1986/2, s. 37).

Według W. Dawidowicza (Zarys procesu, 1989, s. 167) zastosowanie art. 138 § 1 pkt 2 *in fine* jest zasadne w przypadku, gdy „decyzja organu pierwszej instancji: została wydana w postępowaniu, które należało uznać za bezprzedmiotowe, została wydana na

podstawie przepisu prawa materialnego, który utracił moc obowiązującą, dotyczy sprawy administracyjnej rozstrzygniętej już decyzją ostateczną”, a także w przypadku, „kiedy nie istnieje już podmiot, który wszczął postępowanie, a rodzaj sprawy administracyjnej wyklucza wstąpienie na miejsce tego podmiotu jego następców prawnych”. W związku z tym należy wskazać, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie przed organem pierwszej instancji, jeżeli postępowanie to było bezprzedmiotowe przed wydaniem zaskarżonej decyzji, czyli istniały podstawy jego umorzenia przez organ pierwszej instancji. W ocenie Prezesa UOKiK z sytuacją taką nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Żadnych argumentów, które przemawiały by za wystąpieniem wskazanych okoliczności nie przedstawiła także strona postępowania.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/118/2022 z 24 czerwca 2022 r. są prawidłowe, zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia ich celowości i słuszności.

Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy, w tym okoliczności podnoszone przez stronę postępowania, zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kpa, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Jak trafnie stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny *„Nie jest prawidłowy wniosek, że w sytuacji, gdy strona kwestionuje ustalenia organu administracji, a nie przedstawia dowodów potwierdzających jej twierdzenia, na organie administracji spoczywa ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez ten organ”* (wyrok NSA OZ w Katowicach z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka 1605/96). Z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego nie wynika, aby przy bierności strony organ był obowiązany do poszukiwania dowodów mających wykazać zaistnienie okoliczności, których wykazanie leży w interesie strony.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji orzekł jak w sentencji decyzji. Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania

administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie

postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/